

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīciju)
1 gadu 22,—	par Ls
1/2 gadu 12,—	1 gadu 18,—
3 mēn. 6,—	1/2 gadu 10,—
1 „ 2,—	3 mēn. 5,—
Piesūtīt pa pastu	1 „ 1,70
un pie atkalpār-	Par atsevišķu
devējiem 13	numuru 10

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pilī № 2. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pilī № 1. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Nr. 245

Piektdien, 28. oktobrī 1932. g.

Piecpadsmitais gads

Papildinājumi un pārgrozījumi likumā par krīzes apkaņošanas nodokli.
Saeimas saimniecisko komisiju pārstāvji Valmierā.

Eiropas-Āzijas tiešā preču satiksme.
Instrukcija lauku nekustamas mantas pārvērtēšanai.
Aizrādījums visiem skolu priekšniekiem.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Papildinājumi un pārgrozījumi likumā par krīzes apkaņošanas nodokli.

I. Krīzes apkaņošanas nodokļa likuma (Lik. kr. 1931. g. 256) 2. panta piezīmes beigās pievienot vārdus:

„kā arī pilsētu administratīvās robežās esoša nekustama manta, kuņai ir lauksaimniecības raksturs“.

II. Tā paša likuma 4. pantu papildināt ar 2. un 3. piezīmi:

4.

2. piezīme. No šini (4). pantā minētā krīzes apkaņošanas nodokļa atsvabināmas:

- 1) Nodokļu nolikuma 9. pantā un tā piezīmē minētās personas, kas apliktas ar ienākuma nodokli un atstājušas Latvijas teritoriju, likvidējot savus ienākuma avotus, pirms šā likuma spēkā stāšanās;
- 2) fiziskas un juridiskas personas, kuņam aprēķinātais krīzes apkaņošanas nodoklis ir mazāks par Ls 2,— gadā.

3. piezīme. Nodokļu nolikuma 9. pantā un tā piezīmē minētām personām, kas apliktas ar krīzes apkaņošanas nodokli un atstāj Latvijas teritoriju pirms likumā paredzēto maksāšanas termiņu iestāšanās, nodoklis iekasējams saskaņā ar Nodokļu nolikuma 31. pantā (Lik. kr. 1930. g. 42, II) paredzētiem noteikumiem.

III. Tā paša likuma 4. panta otrā daļā un I. piezīmē aizrādījumu uz „algu“ atvīdot ar aizrādījumu uz „algu vai pensiju“.

Likums Saeimā pieņemts 1932. g. 21. oktobrī.

Rīgā, 1932. g. 28. oktobrī.

Valsts Prezidents A. Kviesis.

Saeimas saimniecisko komisiju pārstāvji Valmieru

apciemoja vakar, 27. oktobrī. Braucienā piedalījās budžetu komisijas priekšsēdētājs zemkopības ministris V. Gulbis, priekšsēdētāja biedrs V. Bastjānis, deputāti J. Bīrznieks, J. Breikšs, A. Dinbergs, M. Dubins, R. Dukurs, J. Hāns un J. Sterns; Saeimas finanču komisiju reprezentēja priekšsēdētājs V. Bastjānis un deputāti H. Dzelzīts, P. Lejiņš un M. Nuroks. Braucienā piedalījās arī valmieriešu deputāti J. Lejiņš-Leja un Ed. Radziņš, valsts kontrolieris Ivanovs, P. Vanags, no Finanču ministrijas Benšons, Zemkopības ministrijas P. Grāvs un galvas pilsētas prese.

Valmieras stacijā viesus sagaidīja pilsētas un apriņķa valdes administrācijas un saimniecisko un sabiedrisko organizāciju pārstāvji, kuņi kopā ar atbraucējiem tūlī devās apskatīt tikko pabeigto jaunā elevātoru celtni un tajā iekārtotās ierīces labības žāvēšanai. Valmieras eksportkautuvi ar tās ierīcēm un dabiskā minerālūdens 788 pēdas dziļo aku un Valmierā šovasar uzcelto Zemes Bankas nodaļas jauno ēku, kuņai Saeimas budžetu komisija noturēja sēdi visu organizāciju pārstāvju klātbūtnē. Tad apskatīja Kaugurmuižā novietotā 8. Daugavpils pulka kareivju mītnes un Valmieras muižas saimniecību ar tās melni-raibo ganāmpulku un cūkaudzētavu, kur augstskolas lauksaimn. fakultāte izdara pētījumus mūsu apstākļiem piemēroto sugu audzēšanā.

Vēlāk mednieku biedrībā Valmieras pilsēta, apriņķa valde un organizācijas rīkoja viesiem pusdienas, pie kuņām plaši pārrunāja cukurbiešu audzēšanu Ziemeļvidzemē. No pēdējās bija ieradusies daudz pārstāvju no Valkas, Rūjienas, Smiltenes, Strenčienu, Liepas, Matīšienu un citiem apvidiem, kas vienprātīgi lūdza ceturto cukurfabriku būvēt Ziemeļvidzemē, kur jau 71 saimnieciska organizācija nodibinājusi rīcības komiteju cukurbiešu audzēšanai. No agronomu Elksņa, Rūģena, Medņa, Varona, Baltieša un citu pārstāvju runām noskaidrojās, ka arī Ziemeļvidzemē cukurbiešu labi padodas un dod labu ražu. Pēc dep. V. Gulbja paskaidrojuma, ka

arī Bauskas apgabals lūdz 4. cukurfabrikas sev, zemnieksavienības deputāts J. Lejiņš-Leja paziņoja, ka viņu frakcija izšķirsies par cukurfabrikas būvi Valmierā. Demokrātiskā centra vārdā J. Breikšs un sociāldemokrātu vārdā V. Bastjānis izteicās, ka arī viņu partijas atrodot par taisnīgu, lai 4. cukurfabriku celtu — Valmierā, kādu paziņojumu klātesošie Ziemeļvidzemes pārstāvji uzņēma skaļiem aplausiem. Vakara deputāti atgriezās Rīgā.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprinu
1932. g. 26. oktobrī

Satiksmes ministris A. Kursīts.

Rīkojums № 443.

Eiropas - Āzijas tiešā preču satiksme.

Papildinājums pie 1931. g. 29. decembra „Valdības Vēstnesi“ 292. num. publicētā Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas-Ķīnas-Japānas tiešās satiksmes tranzītā caur SPRS preču tarifa.

Sakarā ar SPRS dzelzceļu centrālās pārvaldes, kā Eiropas-Āzijas tiešās preču satiksmes darbvedības pārvaldes paziņojumu, Eiropas-Āzijas tiešā preču satiksme skaitās par atklātu kā no Eiropas uz Tālajiem Austrumiem, tā arī otrādi, tikai virzienā caur Maskavu, Čitu, Habarovsku, Vladivostoku, t. i. virzienā A, turpretim virzienos B un C, t. i. tranzītā pa Austrumu Ķīnas dzelzceļu caur Mandžuriju, Harbin-Pograjicnaja, Harbin-Changchun-Mukden satiksme pagaidām ir slēgta.

Uz atsevišķas vienošanās pamata starp Austrumu Ķīnas, SPRS un Latvijas dzelzceļiem tiešā preču satiksme tomēr ieviesta un preces pieņemamas pārvadāšanai no Rīgas-Krasta, Liepājas un Ventspils stacijām līdz Harbinai un otrādi.

Par preces daļas vai pilnīgu zudumu Austrumu Ķīnas dzelzceļi uzņemas atbildību tikai 3,76 USA dolāru apmērā par katru kilogramu.

Rīkojums spēkā no izsludināšanas dienas.

Dzelzceļu galvenā direktora v. i.

K. Spriggis.

Finanču direktors Mazkalniņš.

Starptautiskās satiksmes inspektors

Al. Rode.

Saziņā ar zemkopības un iekšlietu ministriem apstiprinu

1932. g. 21. oktobrī

Finanču ministris M. Skujenieks.

Instrukcija lauku nekustamas mantas pārvērtēšanai.

1.

Pagastos, kur ar Galvenās lauku nekustamas mantas vērtēšanas komisijas lēmumu uzdots vai turpmāk tiks uzdots izvest vispārējo lauku nekustamas mantas pārvērtēšanu, jānovērtē visa ar lauku nekustamas mantas nodokli apliekamā manta (Nodokļu nolikuma 57.—60. p. un instrukcijas lauku nekustamas mantas novērtēšanai 2. un 3. p. p. 1927. gada Valdības Vēstn. 154. num.) Galvenās komisijas noteiktos termiņos, piemērojot šīs instrukcijas noteikumus.

I. Vispārējie noteikumi.

2.

Katra hipotekāriska vienība vērtējama atsevišķi, izpildot dotā parauga veidlapu. Ja vienai personai pieder divas vai vairākas hipotekāriskas vienības, kuņās apsaimnieko kopīgi, un tās atrodas viena pagasta robežās, tad šīs vienības var vērtēt kopīgi, izpildot tikai vienu veidlapu.

Ja hipotekāriska vienība sastādās no vairākām saimnieciskām vienībām ar noteiktām robežām, tad šīs saimnieciskās vienības var vērtēt atsevišķi, izpildot par katru no tām atsevišķu veidlapu.

Starpgabali vērtējami atsevišķi, ja uz tiem uzceltas patstāvīgai saimniecībai piemērotas ēkas un tos apsaimnieko atsevišķi.

Ilggadīgā nomā (apbūvei) izdotie zemes gabali ar noteiktām robežām vērtējami atsevišķi, uzrādot vērtēšanas veidlapās zemes un ēku īpašniekus.

Ja daļa hipotekāriskās vienības atrodas pilsētas administratīvās robežās, tad vērtējama tikai pagastā ietilpstošā daļa.

Ja, hipotekārisko vienību novērtējot, izpilda vairākas vērtēšanas veidlapas, tad katrā no tām jāuzrāda pārējās atsevišķi novērtētās daļas.

3.

Ja vienai hipotekāriskai vienībai ir vairāki līdzīpašnieki (ideālo daļu īpašnieki), tad visā vienība vērtējama kā viena, bet veidlapā uzrādāmi līdzīpašnieki.

4.

Katrā vērtējamā vienībā zeme iedalāma šādās kultūrās:

- 1) aņamzeme,
- 2) pļavas,
- 3) ganības,
- 4) mežs,
- 5) nevērtējamie aizsargu meži, parki un alejas (Nod. nolik. 58. p. 5. p.kts),
- 6) nederīga zeme (lauksaimniecībā un mežsaimniecībā neizmantojami purvi, ceļi, smiltāji, grāvji, pagalmi, zemes zem ēkām un ūdeņiem (Nod. nolik. 58. p. 6. p.kts).

Ziņas par zemju kultūru platībām ņemamas no plāniem pēc to salīdzināšanas dabā un papildināšanas, izlietājot galvenā kārtā jaunākos mērīšanas datus. Kur šādu ziņu pavisam nav, platības jānoteic uz ievāktu ziņu pamata.

Piezīme. Augļu un sakņu dārzeņi pieskaitāmi aņamzemei.

5.

Lauksaimniecības ēkas nav vērtējamas atsevišķi, jo to vērtība ietilpst šai instrukcijā noteiktos zemes tarīfos.

Atsevišķi jāvērtē (Nodokļu nolikuma 64. panta 2. piezīme):

- 1) vasarnīcas, ja tās izīrējamas, bet saimniecībās, kuņām nav lauksaimniecības rakstura, arī tad, ja tās apdzīvo viņu īpašnieki;
- 2) izīrējamās dzīvojamās telpas, ja tās nav izīrētas laukstrādniekiem vai zvejniekiem, kas īres maksu atlīdzina ar lauksaimniecības vai zvejniecības darbu;
- 3) tirdzniecības un rūpniecības telpas, izņemot tādas, kuņās pārstrādā vienīgi tai pat lauksaimniecībā ražotus vai zvejniecībā iegūtus produktus, un lauksaimniecības vai zvejniecības ražotāju sabiedrībām piederošās telpas, kuņās pārstrādā sabiedrības biedru saimniecībās ražotus vai zvejniecībā iegūtus produktus;
- 4) paša zemes īpašnieka dzīvoklis saimniecībā, kuņai nav lauksaimniecības vai zvejniecības rakstura, ja viņa galvenā nodarbošanās nav zemēs apstrādāšanas vai zveja. Ja saimniecības raksturs nav noteikti konstatējams, tad jāvērtē zeme un ēkas, pie kam ēku vērtība ieskaitāma novērtējumā tikai tad, ja tā pārsniedz zemes vērtību. Ja ēku vērtība ieskaitāma novērtējumā kā atsevišķs objekts, tad zemes vērtība samazināma par 50%;
- 5) nomas laukumi, apbūvei iznomāti gruntsgabali, ūdeņi, kā arī kaļķa, smilts, grants, akmeņu, māla, gipsa un mēģeļa slāņi, ja šie objekti dod ienākumu un netiek izlietoti vienīgi paša vai nomātas lauksaimniecības vai zvejniecības tiešām vajadzībām.

6.

Kā platības vienība lietājams hektārs, noapaļojot atsevišķo kultūru platības līdz hektāra desmitām daļām, pie kam platības 0,01—0,05 ha atmetamas, bet platības 0,05—0,10 ha skaitāmas par vienu desmitdaļu.

7.

Zemju kultūras iedalāmas labuma šķirās, un šķiru vērtība noteicama punktos. Šķiru un punktu noteikšana izdarāma pēc zemju ārējām pazīmēm un dabiskām ražošanas spējām, noapaļojot punktu daļas līdz pilniem punktiem. Vērtību aplēšot latos, 1 punkta vērtība pieņemama Ls 7,—.

Aplēšot saimniecības resp. vienības kopvērtību, tā noteicama pilnos 10 latos, bet, ja kopvērtība pārsniedz 2000 latos, tad pilnos 100 latos. Summas līdz Ls 5,— resp. Ls 50,— atmetamas, bet sākot ar Ls 5,— un Ls 50,— noapaļojamas uz augšu.

II. Apmzemes, pļavu un ganību vērtēšana.

A. Vispārējie noteikumi.

8.

Vērtējot zemes ierindojamas attiecīgās labuma šķirās saskaņā ar šo instrukciju un vērtēšanas tabulu. Zemes šķiras līdz ar zemes virskārtas, apakškārtas un grunts īsu raksturojumu atzīmējamas darba skicē (plānā) un vērtēšanas veidlapā. Tāpat veidlapās atzīmējami citi apstākļi, kas ietekmē zemes vērtību.

9.

Pēc zemju ārējām pazīmēm noteikto vērtību var procentuāli samazināt nelabvēlīgo vietējo apstākļu dēļ, ja pēdējie noteikti palielina ražošanas izdevumus vai apgrūtina ražas iegūšanu. Novērtējums procentuāli pazemināms saskaņā ar šai instrukcijā atsevišķu zemes kultūru novērtēšanai dotiem norādījumiem tikai tam zemes gabalam vai saimniecības daļai, kuŗu nelabvēlīgie apstākļi ietekmē.

10.

Pilsētu, tirdzniecības centru, dzelzceļa staciju, ūdensceļu u. t. t. tuvuma dēļ lauksaimnieciski izmantojamās zemes vērtība procentuāli paaugstināma; minēto centru tāluma vai vispār sliktu satiksmes apstākļu dēļ vērtība pazemināma. Paaugstinājuma vai pazeminājuma aprēķināšanai vērtēšanas veidlapā atzīmējams attālums kilometros no saimniecības pagalma līdz minētiem centriem, un visi attālumi pa zemes ceļiem pārrēķināmi šosejā. Atkarībā no ceļa stāvokļa 1 km I un II šķ. lielceļa un ar apaļiem akmeņiem bruģēta ceļa pielīdzināms 1,2—2,0 km šosejas; 1 km III šķ. ceļa — 2—3 km šosejas; 1 km IV šķ. ceļa uz smilts — 2—4 km šosejas; 1 km IV šķ. ceļa uz mālainas vai purvainas grunts — 3—5 km šosejas. Pārceļšanās pār lielākām upēm (bez tilta) pielīdzināma līdz 5 km pa šoseju. Saisināti ziemas ceļi attāluma noteikšanai nav ņemami vērā.

Attālumu, kāds ietekmē vērtējamo objektu ienesīgumu un paaugstinājuma vai pazeminājuma normas, noteic pagasta vērtēšanas komisija. Galvenai komisijai ir tiesība dot katram pagastam atsevišķi saistošus norādījumus vai priekšlikumus šai pantā minēto paaugstinājumu vai pazeminājumu piemērošanai.

B. Apmzemes vērtēšana.

11.

Kā apmzeme vērtējama visa apstrādājamā vai apstrādāšanā bijušā zeme — tīrumi, augļu un sakņu dārzi.

Ja tīrums atstāts atmatā un vērtēšanas laikā jau apaudzis ar mežu vai krūmiem tā, ka viņa apstrādāšana saistīta ar krūmu izciršanu un prasa lielus izdevumus, tad tas nav uzskatāms par apmzemi, bet vērtējams pēc izmantošanas veida kā pļava, ganība vai mežs.

Augļu dārzi vērtējami kā apmzeme pēc zemes dabīgām īpašībām, bet ne pēc ienesīguma no augļu kokiem. Augļu dārzu platība pieskaitāma apmzemes platībai un nav atsevišķi izdalāma.

Tāpat kā apmzeme vērtējamas uz tīrumiem ierīkotās mākslīgās ganības.

12.

Apmzeme novērtēšanai iedalāma 9-ās labuma šķirās. Šķiru iedalījums uzrādīts atsevišķi vērtēšanas tabulā. Ja šķiras bieži mainās uz mazas platības, tad noteicama zemes gabala vidējā šķira.

Apmzemes šķirām noteikti šādi tarifi punktos:

šķira	zemākais	vidējais	augstākais
I	87	90	100
II	77	80	84
III	67	70	74
IV	57	60	64
V	47	50	54
VI	30	35	40
VII	15	20	25
VIII	8	10	13
IX	2	5	7

Raksturīgai apmzemes šķirai ņemams vidējais punktu skaits, bet sliktākām vai labākām — pievestie zemākie vai augstākie skaitļi. Zemes šķira un tās vērtība punktos noteicama uz vietas.

13.

Zemes īpašību uzlabošanās, ja tā panākta ar privātiem līdzekļiem izvestu zemes drenāžu, zemes kalpošanu vai mērģeļošanu, nav ņemama vērā pie zemju novērtēšanas pirms 15 gadiem no darbu izvešanas. Drenēto un kaljoto zemju platības atzīmējamas darba skicēs un veidlapās.

14.

Apmzemes novērtējums procentuāli pazemināms, ja noteikti konstatējama nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekme uz zemes ienesību. Pazeminājumi nevar pārsniegt: 1) lielu purvu tuvuma dēļ — 15%; 2) līdz 30 m platai zemes joslai gar mežiem un pieaugušām alejām — 30%; 3) kalnaina reljefa dēļ — 15%; 4) periodiskas pārplūšanas un grūti nokārtojama mitruma apstākļu dēļ — 20%; 5) liela akmeņu daudzuma dēļ — 30%. Visu pazeminājumu kopsumma, arī vairāku nelabvēlīgu apstākļu dēļ, pēc šī panta nevar pārsniegt 35%.

Piezīme. Apmzemes platības, ko aizņem akmeņi un vaļēji grāvji līdz ar 0,3 m platu grāvja malu katrā pusē, skaitāmas pie nederīgām zemēm un no apmzemes izslēdzamas.

15.

Ja tīrums atrodas tālāk par 0,7 km no saimniecības pagalma, tad novērtējums procentuāli pazemināms par 50% ik uz katra tālākā 0,1 km. Pazeminājums attiecināms tikai uz to apmzemes daļu, kas pārsniedz minēto attālumu, pie kam ņemams vidējais brauciena attālums kūtsmēslu izvešanai un ražas novākšanai. Pazeminājums tīruma attāluma dēļ nevar pārsniegt 30%, bet kopā ar pazeminājumiem pēc 14. panta — 50%.

16.

Ja tīrums ierīkots meža izcirtumā, tad saskaņā ar iepriekšējiem pantiem noteiktais novērtējums vēl pazemināms atkarībā no celmu daudzuma un lieluma, bet ne vairāk par 50%. Pazeminājums izbeidzas pēc 15 gadiem, skaitot no meža nociršanas.

C. Pļavu vērtēšana.

17.

Kā pļavas jāvērtē visas tādas zemes platības, ko izmanto galvenā kārtā zālī nopļaujot.

18.

Pļavas iedalāmas 8 šķirās pēc ražas lieluma un zemes labuma. Atkarībā no siena labuma katra šķira iedalāma 3 grupās, pie kam:

„a” grupā ieskaitāmas pļavas, kuŗu sienu sastāda galvenā kārtā vērtīgās saldās stiebru zāles un tauriņzieži;

„b” grupā — pļavas, kuŗu sienā līdz ar saldām stiebru zālēm arī platlapji vai grīši;

„c” grupā — pļavas, kuŗu siena sastāvā pārsvarā mazvērtīgās zāles un grīši.

19.

Pļavu šķiras un viņām atbilstošais siena daudzums pirmā pļāvumā un punktu skaits „b” grupai ir šāds:

I šķira	—	3100 kg un vairāk siena no 1 ha	—	100 punkti
II	—	2600—3100 „ siena no 1 ha	—	85 „
III	—	2100—2600 „ „ „ 1 „	—	70 „
IV	—	1700—2100 „ „ „ 1 „	—	55 „
V	—	1300—1700 „ „ „ 1 „	—	40 „
VI	—	850—1300 „ „ „ 1 „	—	25 „
VII	—	450—850 „ „ „ 1 „	—	10 „
VIII	—	zem 450 „ „ „ 1 „	—	5 „

Pļavu novērtējot „a” grupai punktu skaits procentuāli paaugstināms līdz 200%, bet „c” grupai pazemināms ne vairāk par 50%.

20.

Saskaņā ar 19. pantu noteikto pļavu vērtību var pazemināt līdz 300%, ja pļavas atrodas zemā slapjā vietā, kas apgrūtina ražas novākšanu, vai arī, ja pļava cieš no plūdiem zāles augšanas vai novākšanas laikā.

21.

Ja pļavas atrodas tālāk par 1 km no saimniecības pagalma, tad vērtība pazemināma — pļavai vai pļavas gabalam ar vidējo attālumu 1—1,5 km par 50%; ar vidējo attālumu 1,5—2 km par 100%. Ja pļavas vidējais attālums pārsniedz 2 km no saimniecības pagalma, tad pazeminājumam 100% nāk vēl klāt 20% ik no katra tālāka km. Pazeminājuma kopsumma attāluma dēļ nevar pārsniegt 300% no pļavas novērtējuma, bet kopīgi ar pazeminājumu pēc 20. panta nevar pārsniegt 500%.

22.

Mēslošanas vai drenēšanas pļavas vērtējamas pēc līdzīga rakstura nemēslojamām un nedrenētām. Ja pēc drenēšanas pagājuši jau 15 gadi, un pļavas pamatnē cieta minerālgrunts, kuŗas īpašības minētā laikā uzlabojušās, tad pļava novērtējama pēc pašreizējā stāvokļa, neņemot vērā mēslošanas iespaidu. Drenēto pļavu platība jāatzīmē darba skicē un veidlapās.

D. Ganību vērtēšana.

23.

Kā ganības vērtējamas tādas zemes, uz kuŗām bez periodiskas apstrādāšanas un mēslošanas aug vienīgi lopu ganišanai izmantojama zāle. Ja ganības iespējams izmantot kā pļavu, — tās vērtējamas kā pļava. Tīrumos ierīkotās ganības vērtējamas kā tīrumi.

24.

Pastāvīgas ganības iedalāmas 3 labuma šķirās pēc zemes īpašībām un auglības:

I šķirā — ganības, kas pēc zemes īpašībām atbilst vismaz VI šķiras tīrumam vai V šķiras pļavai.

II šķirā — ganības, kas pēc zemes īpašībām atbilst VII šķiras tīrumam vai VI šķiras pļavai.

III šķirā — ganības, kas pēc zemes īpašībām atbilst VIII—IX šķiras tīrumam vai VIII šķiras pļavai.

Ganību tarifi punktos noteikti šādi:

šķira	zemākais	vidējais	augstākais
I	16	20	25
II	6	10	14
III	1	3	5

Raksturīgai šķirai ņemams vidējais punktu skaits, bet sliktākām vai labākām — pievestie zemākie vai augstākie skaitļi.

III. Meža zemju vērtēšana.

25.

Kā meža zeme vērtējamas visas tās zemes, neatkarīgi no koku lieluma, daudzuma un vērtības, kas atstātas meža audzēšanai. Par meža zemi nav uzskatāmas ar atsevišķiem kokiem vai krūmiem apaugušas, kā ganības izmantojamās zemes, ja uz tām nav sagaidāma meža audzēšanas izveidošanās.

26.

Meža zemes iedalāmas 5 labuma šķirās-bonitātes pēc zemes auglības un koku vidējā augstuma, saskaņā ar Mežu departamenta pieņemtām meža augšanas gaitas tabulām. Meža zemei ar normālu koksnes krāju, apvidos ar vidēju koksnes cenu, kas atbilst valsts mežu X takses šķirai, noteikti šādi tarifi punktos:

bonitāte	zemākais	vidējais	augstākais
I	27	30	40
II	18	20	24
III	13	15	17
IV	7	10	12
V	2	3	5

Raksturīgas bonitātes meža zemei pieņemams vidējais punktu skaits. Ja koku augums vājāks vai labāks par attiecīgai bonitātei raksturīgo, tad pieņemams pievestais augstākais vai zemākais punktu skaits.

Piezīme. Normālā koksnes krāja uz 1 ha pie 100 g. cirtmeta skuju kokiem: I bon. — 185 kbm; II bon. — 145 kbm; III bon. — 100 kbm; IV bon. — 50 kbm; V bon. — 35 kbm; lapu kokiem pie 60 g. cirtmeta: I bon. — 75 kbm; II bon. — 60 kbm; III bon. — 45 kbm; IV bon. — 30 kbm; V bon. — 20 kbm.

27.

Atkarībā no katras novērtējamās vienības ekonomiskiem apstākļiem un vietējām valsts mežu taksēm, mežu zemju tarifu var pazemināt, bet ne vairāk par 40% un paaugstināt līdz 100%. Pazeminājumu vai paaugstinājumu var noteikt vienādu visam pagastam vai atsevišķi tā daļām.

28.

Ja izcirtumi un jaunaudzis līdz 30 gadiem aizņem lielāku platību par normālo vai zemas meža biežības dēļ koksnes krāja neatbilst minētai vidējai bonitātes krājam, tad saimniecības meža zemes vērtība attiecīgi pazemināma, bet ne vairāk par 30%. Pie procentuālās pazeminājuma normas noteikšanas jāņem vērā, vai meža zeme nav izmantojama kā ganība vai pļava, un kādos apmēros to ienesīgums var atsvērt koksnes krājas iztrūkumu.

Piezīme. Par jaunaudžu līdz 30 gadiem un izcirtumu normālu platību skaitāma skuju koku mežos platība līdz 0,3, bet lapu koku mežos līdz 0,5 no saimniecības meža platības.

29.

Pagasta robežās ietilpstošās valsts meža resora darbinieku dienesta zemes, kā arī valsts meža blakus izmantošanas objekti (iznomājamās meža pļavas) pieskaitāmas meža zemes arealam un nav atsevišķi vērtējamas.

30.

Kā nevērtējamie aizsargu meži, dabas pieminekļi, alejas un parki jāieskaita tādas platības, kas padotas meža aizsardzības likumam (meža aizsardzības likuma 6.—15. p., 1923. g. Lik. kr. 72 un 1928. g. Lik. kr. № 49).

IV. Vērtības pamazinājums lauksaimniecībām bez ēkām vai ar nepietiekošām ēkām.

31.

Ja lauksaimniecības rakstura saimniecībā nav ēku vai ja tās ir nepietiekošas, tad nodokļu un klašu aprēķināšanai pēc šai instrukcijā dotiem tarifiem aprēķinātā saimniecību vērtība pazemināma saskaņā ar turpmāko pantu noteikumiem.

32.

Par lauksaimniecībā pietiekošām resp. nepieciešamām ēkām uzskatāmas:

- 1) saimniecībās, kurās ir līdz 10 ha derīgas zemes, — 2 ēkas: dzīvojamā ēka un kūts;
- 2) saimniecībās virs 10 ha līdz 27 ha — 3: dzīvojamā ēka, kūts un šķūnis, rija vai klēts;
- 3) saimniecībās virs 27 ha — 4: dzīvojamā ēka, kūts, klēts un labības šķūnis vai rija.

Minētās ēkas var būt atsevišķas vai apvienotas zem viena jumta, un tām jābūt savam nolūkam piemērotām.

33.

Pamazinājums lauksaimniecības ēku trūkuma dēļ aprēķināms procentos no pilnas saimniecības zemes vērtības:

- 1) saimniecībās līdz 10 ha derīgas zemes: ja trūkst vai ir nepietiekošas abas nepieciešamās ēkas — pilnā vērtība pamazināma par 50%, ja trūkst vai ir nepietiekoša viena no tām — par 20%;
- 2) saimniecībās virs 10 ha līdz 27 ha derīgas zemes: ja trūkst vai nepietiekošas visas trīs nepieciešamās ēkas, pilnā vērtība pamazināma par 50%, ja trūkst vai ir nepietiekošas divas no tām — par 30%, ja viena — par 10%;
- 3) saimniecībās virs 27 ha derīgas zemes: ja trūkst vai ir nepietiekošas visas četras nepieciešamās ēkas, pilnā vērtība pamazināma par 50%, ja trūkst vai ir nepietiekošas trīs no tām — par 35%, ja divas — par 20%, ja viena — par 10%.

34.

Neatkarīgi no augstāk dotiem norādījumiem, attiecībā uz pietiekošām resp. nepieciešamām ēkām, nav piešķirams vērtības pamazinājums: 1) ja saimniecībā esošās ēkas apmierina saimniecības vajadzības, kaut arī tās neietilptu novērtējamā vienībā, vai ja citas 32. pantā neminētās liekās ēkas var izmantot iztrūkstošo ēku vietā; 2) ja saimniecību resp. novērtējamo vienību lauksaimnieciskajai izmantošanai ēkas nav nepieciešamas (piem. atsevišķām pļavsaimniecībām, mežsaimniecībām u. c.).

35.

Lauksaimniecības ēku trūkuma dēļ saimniecību vērtība nodokļu un klašu aprēķināšanai procentuāli pazemināma tikai pirmos 6 gadus, skaitot no saimniecības nodibināšanās vai pirmās iegūšanas.

V. Nekultivēto, bez ēkām vai ar nepietiekošām ēkām jaunsaimniecību un viensētās sadalīto sādžu saimniecību vērtēšana.

36.

Jaunsaimniecībām uz nekultivētas zemes, fonda vai privātas zemes bez ēkām un viensētās sadalīto sādžu saimniecībām, ja tās saskaņā ar nodokļu nolikuma 72. un 73. pantu 6 gadu laikā atsvabināmas no nodokļiem, vērtēšanas veidlapā un kopsavilkumā atzīmējams saimniecības nodibināšanas vai pirmās piešķiršanas laiks. Jaunsaimniecībām uz nekultivētas zemes bez tam vēl taisāma atzīme: „Jaunsaimniecība uz nekultivētas zemes”.

Piezīme. Par saimniecībām uz nekultivētas zemes uzskatāmas šādas bez ēkām vai ar nepietiekošām ēkām no valsts fonda vai privātas zemes iegūtas vienības:

- 1) pie kopplatības līdz 4 ha — ja iegūšanas laikā aļamzemes un pļavu ir bijis tikai līdz 50% no visas kopplatības;
- 2) pie kopplatības virs 4 ha līdz 27 ha — ja iegūšanas laikā aļamzemes un pļavu kopplatības ir bijis zem 2 ha.

Par pļavu šā panta nozīmē uzskatāmas tikai tādas pļavas, kas vērtējot ieskaitāmas V vai augstākā labuma šķirā.

VI. Tirdzniecības, rūpniecības un citu uzņēmumu telpu, izīrējamo dzīvojamo ēku, zemes bagātību, ūdeņu u. t. t. vērtēšana.

37.

Atsevišķi no zemes novērtējamās tirdzniecības, rūpniecības telpas un dzīvojamās ēkas vai to daļas vērtējamās pēc iepriekšējā gada īres maksas, atvelkot izdevumiem no veikaliem, noliktavām un rūpniecības iestādēm mūra ēkās 65%, jauktās un koka ēkās 70%, dzīvokļiem mūra ēkās — 80%, koka vai jaukta materiāla ēkās — 85% un atlikumu kapitālizējot ar 50%, t. i. pareizinot ar 20.

38.

Ja telpas izīrētas kopā ar zemi, tad telpu novērtēšanai no kopējās nomas jāatņem uz zemi attiecošās nomas daļa. Zemes noma nosakāma pēc parastās vietējās nomas maksas par labuma ziņā līdzīgu zemi. Zemes vērtība nav nosakāma pēc šīs nomas maksas, bet vispārējā kārtībā.

39.

Ja telpas izīrētas kopā ar mēbeļiem, rūpniecības iekārtu vai citu kustamo mantu, tad no kopējās īres atvelkama tā īres daļa, kas krit uz kustamo mantu. Ja nav iespējams tieši noteikt, kāda īres daļa krit uz nekustamo un kāda uz kustamo mantu, tad jānosaka nekustamas un kustamas mantas būves vai pirkšanas vērtība, un īres maksa sadalāma proporcionāli šīm vērtībām.

Piezīme. Par kustamo mantu, kas nav vērtējama, uzskatāmas visas rūpniecības iestāžu mašīnas un citas tehniskās ierīces, pat ja tās pieslēgtas cieši pie grīdas, sienas vai griestiem; tvaika katli (arī iemūrētie), vēja motori, vēja dzirnavu spāņi, turbīnas, ūdens rati, ūdens, gāzes un elektriskie vadi u. t. t.

Dzirnavu ūdens būvju vērtība pieskaitāma nekustamas mantas vērtībai.

40.

Tādām ēkām vai to daļām, kas iepriekšējā gadā bijušas izīrētas nepilnu gadu, caurmēra bruto gada īre nosakāma, ņemot par mērauklu mēneša īres maksu tai pašā vai citās līdzīgās vietās. Parasti uz sezonu izīrējamo objektu sezonas īre ir pieņemama par gada īri.

Ja novērtējamās telpas iepriekšējā gadā nemaz nav bijušas izīrētas, lai gan pēc vietējiem apstākļiem telpu iznomāšana ir iespējama, tad gada īre nosakāma pēc agrāko, vērtēšanai tuvāko 2 gadu vidējās īres vai pēc līdzīgu telpu īres. Ja pēc vieagrāko, vērtēšanai tuvāko 2 gadu vidējās īres vai pēc līdzīgu telpu īres, un to tukšā tējiem apstākļiem telpas ne vienmēr ir iespējams izīrēt uz visu gadu, un to tukšā stāvēšana ir periodiska parādība, tad noteikto gada īri var procentuāli samazināt, rēķinoties ar telpu neizmantošanas periodu ilgumu.

41.

Kopīgi ar galveno izīrējamo objektu (dzīvokli, veikala vai rūpniecības telpām) izīrētās blakus telpas, kā pagrabi, šķūņi, stalli, garāžas u. t. t., nav vērtējamās atsevišķi, tomēr tās jāuzrāda, pievienojot vērtēšanas veidlapai atsevišķu aprakstu.

42.

Ja vērtējamās telpas nav izīrētas, bet tās apdzīvo vai izmanto pats īpašnieks, vai arī, ja tās atdotas citu personu lietošanā rūpniecības vai citu iemeslu dēļ par pazeminātu maksu, tad tās novērtējamās, nosakot normālo gada īri, kādu par tām vietējos apstākļos varētu saņemt, tās izīrējot vai iznomājot. Ja salīdzinošu objektu trūkuma dēļ nav iespējams noteikt normālo gada nomu, tad pie novērtēšanas jārikojas pēc Nod. nolikuma 66. panta.

43.

Ja rūpniecības uzņēmums darbojas nepiemērotā, bet daudz lielākā ēkā, tad novērtējama tikai tā ēkas daļa, kuru izmanto.

44.

Nomas laukumi, apbūvei ilggadīgā nomā iznomāti gruntsgabali ar noteiktām robežām vērtējami pēc iepriekšējā gada nomas maksas, atskaitot no tās pārvaldīšanas izdevumiem 50%. Atlikums kapitālizējams ar 50%, t. i. pareizināms ar 20.

Tāpat vērtējami ūdeņi, kurus iznomā vai iespējams iznomāt zvejai. Ja ūdeņus izmanto pats īpašnieks, tad tie vērtējami pēc normālās nomas, kādu varētu saņemt, šos ūdeņus iznomājot.

Piezīme. Tirumus, pļavas vai ganības ierīkotie zivju dīķi vērtējami kā attiecīga labuma tirumi, pļavas vai ganības, pazeminot to vērtību par 20%. Ja pēc zemes ienesīguma novērtētie zivju dīķi atrodas tālāk par 1 km no saimniecības pagalma, tad, neatkarīgi no iepriekšējā pazeminājuma, to vērtība vēl pazemināma 50% par katru tālāku km, bet ne vairāk par 20%.

45.

Izmantojamās zemes bagātības, kā kaļķu, smilts, grants, akmeņu, māla, ģipsa un mergeļa slāņi, vērtējamās pēc iepriekšējā gada ienākumiem, atskaitot pārvaldīšanas izdevumiem 50% no ienākuma par pārdoto neizstrādāto slāni. Atlikums kapitālizējams ar 50%, t. i. pareizināms ar 20. Ja no minētiem slāņiem iegūtos materiālus pārdod apstrādātā veidā, tad no ienēmtās pārdošanas summas vēl atvelkami izdevumi par materiālu izrakšanu, izlaušanu vai citāda veida apstrādāšanu, bet ja ienākums no minētām zemes bagātībām jau ieskaitīts rūpniecības novērtējumā (piem. kaļķu un ķieģeļu cepļu), tad izmantojamie slāņi atsevišķi nav vērtējami.

Piezīme. Pakaišu vai kurināmas kūdras iegūšanai izmantojamie purvi nav vērtējami pēc ienākuma, kādu tie no šīs izmantošanas var dot; šie purvi vērtējami vienīgi kā lauksaimnieciski izmantojamā zeme (mežs, pļava vai ganība), ja tādā veidā tos izmanto.

46.

Īres vai nomas maksas noteikšanai atsevišķi no zemes vērtējamo objektu īpašniekam vai attiecīgos gadījumos nomniekam vai to vietniekam novērtēšanas vai pārvērtēšanas gadījumos jāiesniedz uz zemes vērtēšanas daļas taksatora vai pagasta komisijas pieprasījumu noteikta parauga paziņojums. Paziņojumā jāuzrāda:

- 1) visas ēkas un citi ienākumi nesoši objekti;
- 2) kāda daļa izīrēta vai iznomāta, atdota citiem bezmaksas lietošanā vai atrodas paša īpašnieka lietošanā;
- 3) iepriekšējā gadā saņemtā īre vai noma, kā arī varbūtējās īres vai nomas lielums par paša īpašnieka izmantoto vai citiem bezmaksas lietošanā atdoto vērtējamo objektu, pirkšanas maksa, apdrošināšanas novērtējums u. t. t.

Iesniegto ziņu pareizības pārbaudīšanai taksatoram vai pagasta komisijai ir tiesība pieprasīt ziņu iesniedzējiem uzrādīt nomas līgumus, īres kvīti, grāmatvedības datus u. t. t.

VII. Vērtēšanas izvešanas kārtība.

47.

Vērtēšanas tehniskā darba izpildīšanai un komisijas instruēšanai Zemes vērtēšanas daļa komandē uz pagastu taksatoru, kurš piedalās saimniecību novērtēšanā uz vietas un pagasta komisijas sēdēs.

48.

Vērtēšanas darbu sākumā pagasta vērtēšanas komisija, piedaloties zemes vērtēšanas daļas taksatoram, noskaidro, kādu pilsētu, tirdzniecības centru, dzelzceļu staciju vai ūdens ceļu tuvums ietekmē zemes ienesīgumu un noteic ienesīguma vērtības procentuālu paaugstinājumu vai pazeminājumu. Tāpat noteic meža zemju tarifu atkarībā no vietējām valsts meža taksācijas cenām un saimniecību ekonomiskiem apstākļiem. Novērtē uz vietas dažas saimniecības (paraugsaimniecības), izpildot par tām veidlapas. Novērtējamās paraugsaimniecības izraugāmas no labākām, vidējām un sliktākām, ne mazāk par 3 dažāda rakstura saimniecībām pagastā.

Pārējo pagasta saimniecību novērtēšanai vajadzīgās ziņas ievāc uz vietas taksators, piedaloties vismaz vienam komisijas loceklim.

49.

Novērtējamo hipotekārisko vai saimniecisko vienību aprakstus un to vērtības aplēsumus pagasta vērtēšanas komisija skata cauri kopsēdē un noteic saimniecību vērtību. Leinteresētās personas var dot savus paskaidrojumus komisijas sēdē. Pēc vērtēšanas datiem pagasta vērtēšanas komisija aplēš un paziņo Galvenai lauku nekustamas mantas vērtēšanas komisijai visu pagasta saimniecību novērtētās aļamzemes kopvērtību latos, ieskaitot tani visus vērtības paaugstinājumus un pazeminājumus, saimniecības īpatnējo un satiksmes apstākļu dēļ kopplatību hektaros un vidējo 1 ha aļamzemes vērtību.

Galvenā komisija uz pagasta komisijas ziņojuma vai citu datu pamata sastāda un izsludina Valdības Vēstnesī projektēto pagasta grupu iedalījumu pēc vidējās 1 ha aļamzemes vērtības. Motivētus iebildumus pret izsludināto projektu var iesūtīt Galvenai komisijai viena mēneša laikā, skaitot no izsludināšanas dienas Valdības Vēstnesī. Galvenās komisijas otrreizējais lēmums grupēšanas lietās pēc Finanču ministru apstiprinājuma ir galīgs.

50.

Ja pagasta vērtēšanas komisijas aplēsto vidējo 1 ha aļamzemes vērtību Galvenā komisija groza, tad pagasta komisija sasauca jaunu sēdi, kurā pārvērtējama nekustama manta tā, lai iznāktu apstiprinātā vidējā 1 ha aļamzemes vērtība.

Pēc pagasta aļamzemes vidējās vērtības grupu iedalījuma apstiprināšanas un saimniecību novērtējumu saskaņošanas pagasta vērtēšanas komisija vērtēšanas rezultātus nodod pagasta valdei izziņošanai nekustamas mantas īpašniekiem.

51.

Pārsūdzības par nekustamas mantas novērtēšanu nākošās instancēs iesniedzamas saskaņā ar instrukciju lauku nekustamas mantas novērtēšanai (1927. gada Vald. Vēstn. 154. num.).

Galvenās lauku nekustamas mantas vērtēšanas komisijas priekšsēdētājs A. Kuze.

Zemes vērtēšanas daļas vadītājs E. Maciņš.

Paziņojums.

Eksporta sviesta kotācijas komisija pie Zemkopības ministrijas savā š. g. 26. oktobra sēdē konstatēja sekošas 1932. g. oktobra pirmās puses sviesta cenas.

Sviesta cenas ārzemju tirgos.

Table with columns: Mēnesis un diena, Latvijas sviests (Berlīnē, Londonā), Dānijas sviests (Londonā, Kopenhāgenā), Kopert-hagenā. Rows for dates from 1. oktobri to 15. oktobri.

Eksporta sviesta caurmēra fob cenas no 3. līdz 15. oktobrim 1932. g.

Table with columns: Firmu nosaukumi, no 3. līdz 8. X, no 10. līdz 15. X. Rows for various firms like Latv. piens. centr., A/S. „Polock & Co“.

Pienotavām maksātās cenas 1932. g. oktobra mēneša pirmās divās nedēļās.

Table with columns: Firmu nosaukumi, no 1. līdz 7. X, no 8. līdz 14. X. Rows for Latvijas piensaimn. centr., A/S. „Pollock & Co“.

Rīgā, 1932. g. 26. oktobrī.

Eksporta sviesta kotācijas komisija.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas 1. civilnodaja uz Civilties. lik. 293., 295., 298., 301., 309., 311. p. pamata uz Jāņa Jāņa d. Reksāna lūgumu viņa prasības lietā pret mir. Kārlīnes Reksāns mantojuma masu un cit. summā Ls 1000.— dēļ īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu, uzaicina Krišjāni Reksānu un Natāliju Reksānu, kuņu dzīves vietas prasītājam nav zināmas, ierasties tiesā divu mēnešu laikā no šā sludinājuma publicēšanas dienas.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja uz Civilties. lik. 2011., 2014. un 2019. p. pamata paziņo, ka pēc 1929. g. 18. decembrī mirušā Hamilkāra-Frīdriha Krūdenera (Krūdener) ir atklāts mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu, vai sakarā ar to, tiesības kā mantniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šīs tiesības minētai tiesai triju mēnešu laikā, skaitot no šā sludinājuma iespiešanas dienas.

Rīgā, 1932. g. 15. oktobrī. L. № 5179/32. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja, atklātā tiesas sēdē 1932. g. 12. oktobrī izklausījis Kārļa Zariņa maksātnespējas lietu, par ko sludinājums iespiests „Valdības Vēstnesī“ 236. num. no 1929. g. 17. oktobra — nolēma: atzīt Kārļa Zariņa maksātnespēju par vienkāršu bankrotu un viņa konkursu par slēgtu.

Rīgā, 1932. g. 15. oktobrī. L. № 107. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja, atklātā tiesas sēdē, 1932. g. 12. oktobrī izklausīja Kārļa Juŗa dēļa Porieša hipotekāro parādu dzēšanas lietu un nolēma: atzīt par iznīcinātu obligāciju par 700 rbl., apstiprinātu 1910. g. 27. sept. ar № 1415 uz nekustamo mantu Česu apr. Ērgļu pils-muižas „Silinēnu“ № 64 māju, ar zemes grāmatu reģ. № 5331, par labu Ērgļu krāj-atzdevu s-bai, kuŗa cedētā uzraudītājam, pie kam par minēto obligāciju solīdāri atbild arī zemes gabala „Jaunsilīnēni“ № 64-b, ar zemes grāmatu reģ. № 5972.

Rīgā, 1932. g. 15. oktobrī. L. № 4341. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja ar 1932. g. 5./12. oktobra lēmumu ir atzinusi Zalamanu (Salamanu) un Abramū Kleinu, dzīv. Rīgā, Brīvības ielā № 64/66, dz. 16, par maksātnespējīgu parādnieku tirdzniecībā, kamdēļ iestādēm un priekšniecībām vajadzīgs labprātīgi: 1) uzlikt aizliegumu uz parādnieka nekustamiem īpašumiem, kā arī apķīlāt viņa kustamo mantu, ja tāda atrastos viņu iestāžu robežās, un 2) paziņot Rīgas apgabaltiesai par visām prasībām pret maksātnespējīgu parādnieku, kā arī summas, kas pienākas iestādēm.

Privātpersonām jāpaziņo apgabaltiesai par savu parādu prasībām no parādniekiem, kā arī par summām, kādas parādniekiem pienākas, neskatoties, vai maksājumi notecējuši vai arī viņu termiņš gaidāms nākamībā, kā arī par maksātnespējīgā nekustamiem īpašumiem, kas atrastos viņa pārzinā uz atsevišķiem noteikumiem.

Rīgā, 1932. g. 15. oktobrī. L. № 3515. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja, saskaņā ar Civilties. likumu 1958 p., paziņo, ka 1932. gada 9. novembrī minētās nodalas atklātā tiesas sēdē nolāsis 1932. g. 28. septembrī Rīgā mirušā Jāņa (Jonas) Pētera d. Dubra (Dubras) testamentu.

Rīgā, 1932. g. 27. oktobrī. Priekšsēdētāja b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja, saskaņā ar Civilties. likumu 1958 p., paziņo, ka 1932. gada 9. novembrī minētās nodalas atklātā tiesas sēdē nolāsis 1931. g. 19. februārī. Dāles pagastā mir. Kārlīnes Jāņa m. Dzenis, dzim. Prūsis testamentu.

Rīgā, 1932. g. 25. oktobrī. Priekšsēdētāja b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Latgales apgabaltiesas 1. kriminālnodaja, saskaņā ar savu 1932. g. 24. oktobra lēmumu, meklē pēc Soda lik. 157. p. 1. d. un 158. p. 2. d. 2. pkt. apsūdzēto Ignatu Ignata d. Voitānu, kuŗa sevišķas pazīmes ir vidējs augums, viņu iegarenu seju, tumšiem matiem un zilām acīm. Voitana pēdējā dzīves vieta bija Ciblas pag. Turaku ciemā.

Atrašanās gadījumā pieprasīt no Ignata Voitana pieci simti (500) latu lielu mantas galvojumu, līdz kāda galvojuma iesniegšanai un pieņemšanai Voitanam paturams apcietinājums, ieskaitot viņu Ludzas iecirkņa izmeklēšanas tiesneša rīcībā.

Daugavpilī, 1932. g. 25. oktobrī. Priekšsēdētāja v. Ankravs. Sekretārs p. R. Veinbrants.

Personu saraksts, kuŗu meklēšana izbeigta, № 826.

- 26313. B. ūvelis Jānis. 38936/32. 26314. Burkevičs Alberts. 33612/30. 26315. Finko Nikolajs. 35056/31. 26316. Finko Nikolajs. 34938/31. 26317. Jefimovs Gavriļs. 38783/32. 26318. Kālis Alfrēds. 37854/32. 26319. Kozlovskis Juzefa. 9448/24. 26320. Kairītis Osips. 9449/24. 26321. Leimanis Kārlis. 10369/24. 26322. Laizans Berchards. 10370/24. 26323. Lokšins Ilja. 10368/24. 26324. Mangulis Pērsijs. 37927/32. 26325. Macpans Grieta. 32203/30. 26326. Priekšs Jānis. 35364/31. 26327. Prokofjevs Pavels. 11815/25. 26328. Zilbergs Jānis. 37563/32. 26329. Zilbergs Jānis. 37469/32. 26330. Seskis Kārlis. 38969/32. 26331. Stočka Kazimira. 38451/32. 26332. Šeindlings Ābelis. 38513/32.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks G. Tifentāls. Darbvedis Lakševics.

Rīgā būs dabūjami gidi visās valodās.

Iekšlietu ministrijas tūrisma nodaļas sarīkoto gidu kursu priekšlasījumi beigušies un sākušies praktiskie gājieni pa pilsētu un apkārtni. Iekšlietu ministrs nupat apstiprinājis noteikumus par tūristu pavadonu darbību, pēc kuŗiem turpmāk nodarboties ar ceļotāju pavadonību pret atlīdzību varēs tikai tie, kas pārbaudīti savās zināšanās, saņēmuši no tūrisma nodaļas attiecīgu atļauju. Jāatzīmē, ka Vakareiropas lielpilsētās jau ilgu laiku pastāv noteikumi, kas pieļauj par gidiem vienīgi kompetentas un attiecīgi reģistrētas personas, tādējādi aizsargot ceļotāju intereses no savtīgas materiālas un morālistiskas izmantošanas. Tagad arī Rīgā iebraukušie tūristi varēs dabūt kvalificētus un uzticamus pavadonus visās Eiropas valodās, kas būs lietpratēji savā arodā un valstiski noskaņoti, jo līdz šim darbojušies „tūristu pavadoni“ daudzkārt snieguši

tūristiem mūsu valsts, saimnieciskos un politiskos jautājumus nereti tendenciozi nepieļaujama informāciju. Gidu darbības pārraudzība un ienākušo sūdzību izmeklēšana nodota tūrisma birojam. Nodarbošanos, par kuŗu būs noteikta atlīdzības takse, apmācītie gidi dabūs caur tūristu biedrībām, ceļojumu birojiem, kuŗu kantoņiem un viesnīcām. Gidu pamatkadru sagatavoja sevišķos kursos, kādus vairāk neatkārtos, bet personas, kas vēlēšies iegūt tiesību vadīt tūristus, varēs izturēt vajadzīgos pārbaudījumus kā eksterni pie sevišķas komisijas, kuŗā iekšlietu ministrs uz 1 gadu iecēlis kā priekšsēdētāju — administratīvā departamenta vicedirektoru V. Ludīgu, sekretāru — tūrisma biroja pārzini K. Vanagu, un par locekļiem emigrācijas un tūrisma nodaļas vadītāju A. Rudzīti, ārlietu ministrijas preses nodaļas pārstāvi J. Vigrabu, Rīgas pilsētas valdes locekli J. Aberbergu, Latv. ūnivers. arhitektūras fakultātes doc. P. Kampi un Centrālās tūristu biedrības pārstāvi M. Samu. Pāreizi nokārtotam gidu jautājumam ir liela nozīme Latvijas kā tūrisma zemes propagandā ārzemēs, jo labākie propagandētāji arvienu ir paši ārzemnieki. Gādāt lai viņi Latvijā atrastu viesmīlīgu un patīkamu uzņemšanu un objektīvu informāciju ir jauno gidu neatliekams uzdevums.

KURSI. Rīgas biržā 1932. gada 28. oktobrī.

Table with columns: Devīzes, Amerikas dolars, Anglijas mārciņa, Francijas franku, Beļģijas belgu, Šveices franku, Itālijas liru, Zviedrijas kronu, Norveģijas kronu, Dānijas kronu, Austrijas šillingu, Čehoslovākijas kronu, Holandes guldeņu, Vācijas marku, Somijas marku, Igaunijas kronu, Polijas zlotu, Lietavas litu, Dancijas guldeņu. Vērtspapīri: 50% neatkarības aizņēmums, 40% Valsts prēm. aizņēmums, 60% Zemes bankas ķīlu zīmes, 80% Hipotēku bankas ķīlu zīmes.

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs J. Skujevics. Zvērināts biržas māklers M. Okmiāns. Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 8 lapas puses.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja uz Civilties. lik. 2011., 2014. un 2019. p. pamata paziņo, ka pēc 1906. g. 23. nov. mir. Jāņa Stūriņa ir atklāts mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu, vai sakarā ar to, tiesības kā mantniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šīs tiesības minētai tiesai triju mēnešu laikā, skaitot no šā sludinājuma iespiešanas dienas.

Rīgā, 1932. g. 18. oktobrī. L. № 5024/32. g. 18610. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja ar 1932. g. 5. oktobra lēmumu ir atzinusi Filipu-Jozefu Kalmeieru (Kalmeera), dzīv. Rīgā, Liecā Kēniņu ielā № 49, „Eiropas“ viesnīcā, par maksātnespējīgu parādnieku tirdzniecībā, kamdēļ iestādēm un priekšniecībām vajadzīgs labprātīgi: 1) uzlikt aizliegumu uz parādnieka nekustamiem īpašumiem, kā arī apķīlāt viņa kustamo mantu, ja tāda atrastos viņu iestāžu robežās, un 2) paziņot Rīgas apgabaltiesai par visām prasībām pret maksātnespējīgu parādnieku, kā arī summas, kas pienākas iestādēm.

Privātpersonām jāpaziņo apgabaltiesai par savu parādu prasībām no parādnieka, kā arī par summām, kādas parādniekiem pienākas, neskatoties, vai maksājumi notecējuši vai arī viņu termiņš gaidāms nākamībā, kā arī par maksātnespējīgā nekustamiem īpašumiem, kas atrastos viņa pārzinā uz atsevišķiem noteikumiem.

Rīgā, 1932. g. 15. oktobrī. L. № 2783. Priekšsēdētāja b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja uz Civilties. lik. 2011., 2014. un 2019. p. pamata paziņo, ka pēc 1932. g. 11. augustā Bauņu pag. mirušā Indriķa Jāņa d. Martinsona ir atklāts mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu, vai sakarā ar to, tiesības kā mantniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šīs tiesības minētai tiesai triju mēnešu laikā, skaitot no šā sludinājuma iespiešanas dienas.

Rīgā, 1932. g. 17. oktobrī. L. № 5137/32. g. 18612. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaja uz Civilties. lik. 2011., 2014. un 2019. p. pamata paziņo, ka pēc 1932. g. 16. jūnijā mirušā Jāņa Eduarda Ādama d. Blauberģa ir atklāts mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu, vai sakarā ar to, tiesības kā mantniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šīs tiesības minētai tiesai triju mēnešu laikā, skaitot no šā sludinājuma iespiešanas dienas.

Rīgā, 1932. g. 17. oktobrī. L. № 5146/32. g. 18611. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

Rīgā, 1932. g. 18. oktobrī. L. № 522. Priekšsēd. b. A. Veidners. Sekretārs P. Birkens.

